

Syrien og Egypten med atomvåben derved, at de har disse våben liggende, og deres eventuelle anvendelse er jo åbenlyst klar. Derfor vil jeg godt spørge, om det altså er en tilstrækkelig betingelse for Dansk Folkeparti til at true med brug af atomvåben eller biologiske og kemiske våben, at det land, der gør det, er demokratisk.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jamen jeg mener, at jeg har svaret hr. Keld Albrechtsen. Der er en forskel på, hvor lydhør man er over for meldinger udefra. Der er en forskel på, hvordan mennesker reagerer. Jeg vil også sige, at der er en stor forskel på hr. Keld Albrechtsen og fru Pia Kjærsgaard eksempelvis.

Ebbe Kalnæs (CD):

Enhedslistens forslag om at ophæve Irak-mandatet kan jeg meddele på CD's vegne at vi under ingen omstændigheder vil være med til.

Det, jeg også kan sige ved denne lejlighed på CD's vegne, er, at den linje et stort flertal i Folketinget lægger på det her område, den linje regeringen og udenrigsministeren lægger på det her område, hvis lignende tilfælde skulle opstå, har vores varme støtte. Man kan altid regne med CD i den her situation. Forsvars-politik, sikkerhedspolitik i den verden, vi befinder os i i dag, består i at være med og tage konflikter, inden de opstår, og når der er tale om en Saddam Hussein eller lignende, så må vi sige, at så har vi slet ingen betænkeligheder. Og hvis hr. Keld Albrechtsen skulle stille mig lignende spørgsmål, som han har stillet i dag, om vi ville være parat til at bombe i det her tilfælde eller lignende, så vil jeg sige: Ja, hvis det bliver nødvendigt.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror ikke, at der er nogen i denne sal, ikke engang hr. Albrechtsen, der vil bestride det irakiske systems kynisme. Jeg kan læse mig til det i beslutningsforslag nr. B 88, at der er ingen sympati. Og det er selvfølgelig et vigtigt udgangspunkt, at det, som Irak-politikken drejer sig om, er at finde metoder til at give den irakiske befolkning en fornuftig tilværelse tilbage. Og derfor må udgangspunktet jo selvfølgelig være, at uanset, om regeringsledere eller andre i det irakiske styre er skurke, så er det ikke nogen god grund til, at resten af verden skal handle uovervejte.

Jeg synes, at det er aldeles åbenbart i øjeblikket, at stormagternes Irak-politik ikke giver de resultater, vi har brug for. Derfor er der grund til eftertænksomhed. Der er grund til at overveje, hvilke virkemidler der kan give befolkningen den virkelighed og den tilværelse tilbage, som de har brug for.

Bombardementer giver ikke mening i den nuværende situation. Jeg skal ikke gøre mig klog på, man kan forsvare dem i forhold til folkeretten. Der er mange overvejelser i den sammenhæng, ligesom der var overvejelser, da vi i sin tid gennemførte beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at der er brug for handling i enighed, og derfor er det selvfølgelig både en kritik af nogle stormagters tendens til at gå enegang, men også en efterlysning til os selv om ikke at gå enegang; før det giver mening.

Jeg tror, vi har brug for eftertænksomhed og overvejelse først og fremmest i FN-sammenhæng, og det er sagt også til hr. Albrechtsen, at den enighed, der gerne skulle komme ud af det, altså gerne skulle føre til en konstruktiv politik, og derfor synes jeg, at regeringen siger noget meget klogt ved at påpege, at der er en ny udvikling på vej, og at man selvfølgelig ikke vil fastholde Folketinget på et beslutningsforslag, hvis denne nye udvikling peger i en anden retning, men på nuværende tidspunkt er der ikke noget behov for at ændre det, vi har sagt. Det ville netop være en sådan enegang, som jeg ikke mener at der er behov for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget glad for, at hr. Estrup anlægger et mere nuanceret synspunkt i den her sag, end hr. Estrups minister var i stand til og såmænd også den socialdemokratiske ordfører, og bl.a. understreger, at disse bombninger, som foregår i øjeblikket, ikke fører til nogen løsning. Det er et synspunkt, jeg er meget enig i. Det vil jeg også komme tilbage til i mit ordførerindlæg.

Men jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Estrup. Når det nu ligger sådan, så hører jeg jo tydeligt, at der faktisk er en uenighed mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i bedømmelsen af den her situation. Det ved jeg ikke om hr. Estrup vil bekræfte. Det kan være et vanskeligt synspunkt at bekræfte fra talerstolen, men jeg synes tydeligt, jeg hørte det.

Jeg vil godt spørge hr. Estrup, om ikke det, der i virkeligheden er brug for, er en indsats,